

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

BALANS VAN EEN HUWELIJK

Een toneelspel in één bedrijf

door

Omar Robinon

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1141

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *BALANS VAN EEN HUWELIJK* op te voeren moet de naam van auteur *OMAR ROBINON* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1983 Toneelfonds J. Janssens/Omar Robinon
www.toneelfonds.be

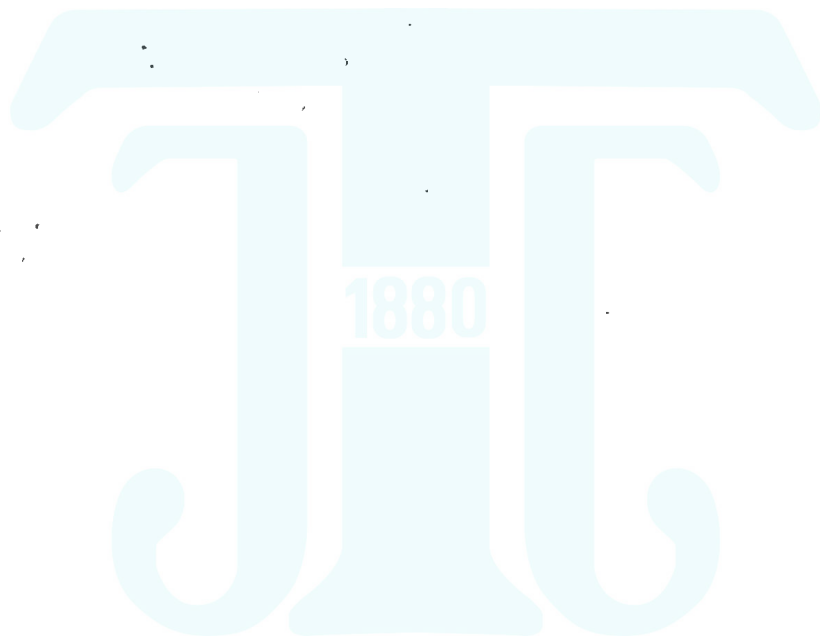
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

PERSONEN

I v o n n e

H u g o

J o h n

(De woonkamer van een appartement.

Het is avond. Ivonne is in de kamer. Ze doet zenuwachtig, kijkt herhaaldelijk op de hangklok. Een gespannen stilte. Er wordt gebeld)

IVONNE Binnen.

HUGO (komt bevreemd binnen) Ivonne.

IVONNE Hugo. Ga zitten.

HUGO (gaat wat verbouwereerd zitten, zonder de blik van Ivonne a te wenden)

IVONNE Ik verwachtte je.

HUGO Ja?

IVONNE Ja.

(Stilte)

HUGO Het doet vreemd aan.

IVONNE Het is een hele tijd geleden dat we nog samen waren.

HUGO We woonden toen in ons huis. (blijkt de kamer rond) Je bent nu op een appartement.

IVONNE Het valt mee. Het is hier een rustige buurt.

HUGO (na een zwijgen) Tot op het laatste moment dacht ik...

(spreekt niet verder)

IVONNE Wat?

HUGO Dat onze ontmoeting niet zou doorgaan.

IVONNE Waarom?

HUGO Ik dacht dat er nog iets zou tussenkomen.

IVONNE Vanwege jou?

HUGO Ik dacht dat jij er niet op in zou gaan.

IVONNE Je hebt me opgebeld. Om deze ontmoeting verzocht. Lodus.

(Stilte)

HUGO Het is niet zo eenvoudig.

IVONNE Nee. In geen geval.

HUGO Er is zoveel gebeurd.

IVONNE En toch ben je gekomen.

HUGO Ik begrijp het niet.

IVONNE Dat je gekomen bent?

HUGO Dat we weer samen zijn.

IVONNE (doende om wat in te schenken) Cognac?

HUGO (met zijn gedachten elders) Zei je wat?

IVONNE Nog altijd cognac?

HUGO Ja. Je bent het niet vergeten.

IVONNE Ik vergeet niet zo gauw. (reikt Hugo zijn glas, neemt het naer). Proost.

HUGO Proost.

(Ze drinken)

HUGO Soms vraag ik me af, wat het te betekenen heeft.

IVONNE Wat?

HUGO Die scheiding tussen ons. Je denkt daaraan. Het is normaal dat je eraan denkt. Acht jaar huwelijksleven maak je zomaar niet ongedaan.

IVONNE En toch is het zo.

HUGO Wat?

IVONNE Ons huwelijk ging kapot.

HUGO (schrikt) Kapot?

IVONNE Of niet soms?

(Stilte)

HUGO Het is zomaar niet uit te maken waaraan het ligt, als een huwelijk misloopt.

IVONNE (wenkbrauwfronsend) Nee?

HUGO Het ligt aan zoveel.

IVONNE Aan zoveel?

HUGO Er zijn de omstandigheden. Wij waren tegen een en ander nie opgewassen.

IVONNE 'Wij'? Ik was tegen een en ander opgewassen.

(Een verwarde stilte)

HUGO We begrepen elkaar niet meer.

IVONNE Het begon anders goed. We waren dol op elkaar, kregen Claudia.

(Stilte)

HUGO Hoe gaat het met Claudia?

IVONNE Ze is gisteren verjaard.

HUGO O, ja. Ze is nu zes.

IVONNE Zeven. Claudia werd gisteren zeven.

HUGO Ja, zeven. Waar zijn mijn gedachten? Vraagt Claudia nog naar mij?

IVONNE De eerste dagen dat je weg was, vroeg ze voortdurend naar jou. Ze kwam er moeilijk overheen.

HUGO En nu?

IVONNE Ze is dol op John. En hij op haar.

HUGO (ontstemd) John?

IVONNE De turnleraar van de school waar ik lesgeef. Hij was een samen met ons op een feest. Je moet hem kennen.

HUGO (afwijzend) Ik herinner me hem niet meer.

IVONNE Als onze echtscheiding geregeld is, trouw ik met John.

HUGO (geïrriteerd) de lerares geschiedenis met de turnleraar. Een héle gebeurtenis in de school.

IVONNE Het is niet het moment voor grappen.

HUGO Ik zie het allerminst als een grap. Ik wist niet dat je een relatie had.

IVONNE Ik hoorde ook in geen maanden nog iets van jou.

(Stilte)

HUGO Diane en ik zijn uit elkaar.

IVONNE Ik ontmoette haar verleden week toevallig. Ze zei dat je uit elkaar bent.

HUGO Jij kan met Diane opschieten.

IVONNE Laat ons het aksent leggen waar het hoort: jij kant het goed met haar vinden.

HUGO Niet zo goed als je denkt.

IVONNE Je hebt het toch bekend.

HUGO Wat?

IVONNE Dat je van Diane houdt.

HUGO Dat is nu niet meer het geval.

IVONNE O! Wat je zegt? Diane, je grote, hartstochtelijke liefde. Jij tweeëndertig, zij drieëntwintig. Zeven jaar jonger dan ik. En mooi. Betoverend.

HUGO Overdrijf nu niet.

IVONNE Je waart weg van je charmante airhostess. Je leefde een

jaar met haar.

HUGO Dat is voorbij.

IVONNE En ik, onnozele gans, bleef je vertrouwen. Tot je me de slag van mijn leven bezorgde, toen je publiek met Diane ging leven. Ik kon het maar niet geloven. Ik was radeloos. En dan al die ruzies en scènes. Je verweet me de ergste dingen. Je zei dat ik geen vrouw was, dat ik te koel was, je niet kon bevredigen. En dat verdraagt een vrouw niet.

HUGO Waarom dat weer oprakelen, Ivonne. Het heeft geen zin.

IVONNE Of een vrouw voor de man van wie ze houdt werkelijk vrouw is, betekent voor haar alles.

HUGO Ik zie je nu anders.

IVONNE Anders?

HUGO Als vrouw zie ik je nu anders.

IVONNE Hoè zie je me?

HUGO Zoals je werkelijk bent.

IVONNE En hoè ben ik?

HUGO Ik zou het nu door mijn houding tegenover jou kunnen bewijzen, hoe ik je zie. Beter dan het je te zeggen.

IVONNE Dat is niet zo zeker.

HUGO Wat?

IVONNE Je kunt proberen wat te bewijzen. Maar het valt te bezien of het enige invloed zou hebben.

HUGO Waarom niet?

IVONNE De omstandigheden zijn niet meer dezelfde als vroeger.

HUGO Bij jou?

IVONNE Die zijn bij mij totaal veranderd.

HUGO Niemand blijft steeds dezelfde. We veranderen allemaal.

IVONNE Er zijn je vroegere beweringen over mijn tekortschieten als vrouw. En je behandelde me als zodanig. Een man kan een vrouw niet erger vernederen.

HUGO Ik had het toen verkeerd voor.

IVONNE Wat mij betreft, is nu uitgemaakt hoe ik als vrouw ben.

HUGO (verrast) Hoezo?

IVONNE Het is uitgemaakt door John. John heeft de vrouw in mij volle tot haar recht laten komen. Geestelijk en... lichamelij

HUGO ... Lichamelijk?

IVONNE Verwondert je dat?

(Stilte)

HUGO Ik bleef dus bij jou in gebreke?

IVONNE Je stelde me verantwoordelijk voor wat er op seksueel gebied gezegd haperde tussen ons. Onder andere: dat ik volgen jou niet geraffineerd genoeg inspeelde bij het vrijen. Je was bezeten van de seks, terwijl mijn liefde voor jou je niet be-roerde.

HUGO Seks is niet alles in een huwelijk.

IVONNE (kijkt ervan op) O!

HUGO Wat?

IVONNE Dat is iets nieuws.

HUGO Ik ben tot die bevinding gekomen. Seks is niet het enige wat telt in het leven.

IVONNE Je liet me voor de seks in de steek.

HUGO Ik zag toen maar Diane.

IVONNE Jij zag maar Diane. En wat zag ik? Wat kon ik nog zien? Ik had voor mij nog waarde of zin? O ja, ik had nog niet geleerd mijn romantische kijk op het leven met het nodige cynisme te dekken. Om er zoals een 'volbloed' als jij uit te trekken en het leven in al zijn facetten te gaan verkennen. Wel, heb je ook een ogenblik aan mijn situatie gedacht? Het was altijd hetzelfde: jij dit, jij dat. Altijd maar jij, jij.

HUGO Waar hebben we 't nu?

IVONNE Je beschouwt steeds alles van jouw standpunt uit. Komt het dan niet in je op, dat ik mij, onder meer, bij jou zou kunnen vervelen?

HUGO Toen we nog samen waren, was dat niet het geval.

IVONNE Maar nu?

HUGO Ook nu kan ik het niet geloven.

IVONNE Wat?

HUGO Dat jij je bij mij zou vervelen.

IVONNE Nog altijd die overmoed van jou. Je vergeet dat de omstandigheden tussen ons nu anders zijn. Al wonen we niet samen, ik leef al zes maand met John. Met dit verschil met jou destijds dat ik nu mezelf ben. Dat het me met John mogelijk is, mijn eigen leven te leiden.

HUGO Het komt er alleen op aan, van wie je houdt.

IVONNE Hoezo?

HUGO Of je van mij houdt of van hem.

IVONNE (kent even een aarzeling) Van wie denk je wel, dat ik houd?

HUGO Dat weet ik.

IVONNE O! En dat is dan verondersteld uitgesproken van jou. Ben je daar zo zeker van? Ook nu nog, na alles wat er tussen ons gebeurd is?

HUGO Ik ben daar zeker van. Ook nu.

IVONNE Er is een en ander waarmee jij geen rekening houdt. Tijd ons huwelijk beschouwde je jezelf als de voornaamste, als de zoon van de rijke fabrikant waar ik naar op te kijken had. Zie een succesrijk zakenman, beschouwde jij je in alle opzichten meerderwaardig. Ik was maar, zoals het volgens jullie mannen hoort, de uiteraard liefhebbende vrouw. Alleen maar jouw vrouwen druk doende huissloof in een steeds onderworpen positie. En let wel: aan jou was niets verkeerd, kon noch mocht wat word aangemerkt.

HUGO (zwak protest) Nee maar.

IVONNE Zo zag je jezelf. Zo moest ook ik jou zien. Zo had ik je te aanvaarden en diende ik er mijn houding naar te bepalen. Zie en niet anders was de verhouding tussen de rijke zakenman en het simpele leraresje.

HUGO Je overdrijft. Op die manier heb ik dat nooit laten blijken